

Den signade dag. "Den kristeliga dagvisan"

Middle age, some lyr. J.O.Wallin 1812

1 Den sig-na - de dag, som vi nu här se, av him-me-len till oss ned - kom - ma. Han
 2 Den sig-na - de gad, den sig-na - de tid, var mor-gon jag mån-de be - tän - ka. Då
 3 Ack, sa - li - ga dag, ej alls up-pen - bar för värl-dens få - fång - li - ga trä - lar! Du
 4 Gud Fa-der, Guds Son och He - li - ge And', med sa - li - ga äng - lar - nas ska - ra, be -
 5 Det he - li - ga kors, vår Her-re själv bar för syn-der-na, värl-dens och mi - na, mot
 6 Om än var - je träd och gräs på vår mark, fått stäm-ma och ta - lan - de tun - ga. Om

bli - ve oss säll, han lå - te sig te, oss al - la till gläd-je och from-ma. Ja, Her-ren den
 nå - de - nes sol, så här - lig och blid, rann upp för all värl-den att blän - ka. Och her-dar - na
 strå - lar så skön, du ly - ser så klar, för from-ma och men-lö - sa sjä - lar. För en - fal-dens
 - va - rar oss under sin mäk - ti - ga hand, i - dag för all äng-erst och fa - ra, för djä - vu-lens
 sa - tan jag sätter till värm och för - svar och trös - tar på Fräl - sa - rens pi - na. Det blo-det som
 dju-rens och fåglar-nas, ljuv - lig och stark, som äng - lar-nas röst kun-de sjun - ga, för - måd-de de

hög - ste oss al - la i - dag, för syn-der och sor-ger be - va - re. 7 Men så-som en
 hör - de Guds äng - lar i skyn, som sjön-go, att da-gen var kom - men. 8 Ack, lå - tom oss
 ö - ga och o - skul-dens tro, nu är och för - u - tan all än - de. 9 Ty da-gen han
 ond-ska och snär-jan - de list, som vill vå - ra sjä - lar för - där - va. 10 Ack, gi - ve då
 run - nit från kors-trä - dets stam, det av - pla-nar syn-der-na mi - na. 11 När vi sko - la
 al - drig till fyl - lest Guds Son, Vår fräl - sa - re Je - sus att lo - va.

fågel mot him-me-lens höjd, sig lyf - ter på le - di - ga vin - gar, han lo - var sin Gud, är
 lova och bed - ja vår Gud, när stun-der-na väx - la och skri - da. Så sko - la vi stärkas att
 är odd al - drig så lång, att ic - ke dess af - ton skall stun - da. Då läm-nas vårt verk, då
 Gud, vi ho-nom så tjänt med allt, vad av ho-nom vi ä - ga. Så nytt-jat de pund, oss
 till vårt få - der-nes land och skil - jas vid det - ta e - län - de, be - fal - le vi Gud vår

glad och för - nöjd, när han ö - ver jor-den sig svin - gar. Så lyf - ter sig sjä-len i hjär - te - lig
 hål - la hans bud, och va - ka och tå - li - ga li - da! Ja, låt - om oss ver-ka med all - var och
 tyst-nar vår sång; Må vi det med all - var be - grun - da! Vi bli - va ut - bur-na, och söm-nen blir
 Her-ren för - länt, att han till en - var mås-te sä - ga: Gå in i dien He - er-res gläd-je, gå
 själ ut - i hand och gla-da från värl-den oss vän - de. Ja, Her-ren han gi - ve oss i Je - su

fröjd, till him - len med lov-sång och bö - ner.
 flit, så län - ge oss da-gen för - un - nas!
 tung i gra-ven vår slut - li - ga bo - ning.
 in, du tjä - na - re go - de och trog - ne!
 namn vår van-dring en fröj - de - full än - de!